

Museli byste být hloupí, abyste nevěděli, že chytré měřiče budou brzy povinné

DS dailysceptic.org/2024/05/15/you-d-have-to-be-dumb-not-to-know-smart-meters-will-soon-be-compulsory

15 May 2024

Minulý týden vyvolal pobouření generální ředitel Centrica/British Gas Chris O'Shea, když řekl výboru Dolní sněmovny, že takzvané „inteligentní měřiče“ by měly být povinné. Ale někdo, koho to překvapilo, nevěnoval pozornost. „Inteligentní síť“ vždy vyžadovala, aby všichni domácí i firemní spotřebitelé byli vybaveni inteligentními měřiči, a donucení je jediným způsobem, jak mohou energetické společnosti zvládnout nedostatek vytvořený agresivní agendou britské klimatické politiky. Nezáleží na tom, jak moc je tato politická agenda zabalena do nadýchaného PR, transformuje vztahy mezi jednotlivci, energetickými společnostmi a státem.

Podle Times O'Shea řekl poslancům :

Myslíme si, že k tomu, abychom měli správnou chytrou síť, která je nezbytná pro udržení nízkých nákladů v budoucnu, by každý měl mít inteligentní měřič. ... Jedna z věcí, kterou bychom měli zvážit, zda se jedná o dobrovolný program, nebo zda by měl být povinný. ... Pokud jste to nařídili, pak bychom mohli mít tento program dokončen během příštích pěti let.

Totéž řekli v nedávné minulosti další šéfové maloobchodu s energií .

Stejně jako mnoho nejhoupějších politik v oblasti klimatu a energetiky bylo zavedení inteligentních měřičů poprvé navrženo v roce 2009 Edem Milibandem. Vláda tehdy věřila, že do roku 2019 bude instalováno 50 milionů inteligentních měřičů , ale začaly být zaváděny až v roce 2013.

Mezitím šéfové energetických společností otevřeně hovořili o realitě za slibovanými pozitivními stránkami zelené agendy. V roce 2011 řekl výkonný ředitel National Grid Steve Holliday BBC Today :

Síť bude v letech 2020 a 2030 zcela odlišným systémem. Stále přemýšlíme o tom: chceme, aby tam byla a poskytovala energii, když ji potřebujeme. Pak to bude mnohem chytrější systém. Budeme muset změnit své vlastní chování a konzumovat je, když to bude dostupné a dostupné levně.

V roce 2013 vyvolal ředitel National Grid, Chris Train, kontroverzi tím, že se zdál naznačovat, že používání elektřiny je „luxus“ .

Problém, který měly inteligentní měřiče a chytrá síť vždy řešit, byla skutečnost, že obnovitelné zdroje, jako je vítr a slunce, poskytují pouze přerušovanou energii. Zatímco paliva jako uhlí a plyn lze skladovat a spalovat podle požadavků elektráren, ani Slunce, ani vítr nereagují na lidské potřeby a přání. Naše rostoucí závislost na těchto zdrojích prostřednictvím inteligentní sítě tedy vyžaduje něco, co reguluje naši poptávku – povzbudit naše využívání energie, když je k dispozici, a odrazovat od ní, když není. Tím mechanismem je samozřejmě cena. Inteligentní měřič by pak podporoval přidělování prostřednictvím „dynamického stanovení cen“. Energetické společnosti navíc lobovaly za legislativu , která jim umožňuje vyvážit nabídku a poptávku vypínáním spotřebičů – a dokonce i dodávek – na dálku. Vedoucí pracovníci National Grid proto vysvětlují, že k dosažení cílů snížení emisí ve Spojeném království jsou zapotřebí rozsáhlé investice a že způsob, jakým využíváme energii, se bude muset radikálně změnit.

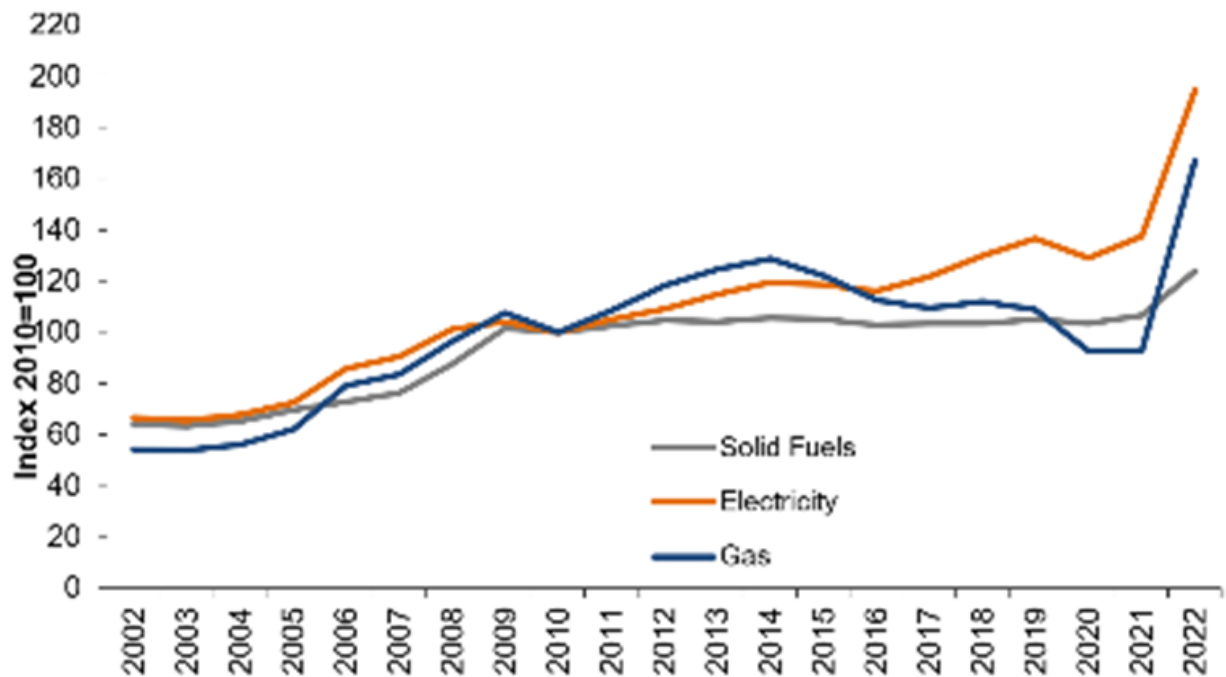
Není divu, že zavádění inteligentních měřičů bylo mnohem pomalejší, než vlády doufaly. Nikdo nechce mít doma zařízení, jehož jedinou funkcí bude umožnit energetické společnosti účtovat jim pět liber za sprchu před prací. Aby se však ministři z Milibandu vyhnuli veřejnému odporu, nepravdivě tvrdili, že chytré měřiče pomohou domácnostem „snížit účty“ a přenesou břemeno na maloobchodníky s energií, aby zavedení zavedli – pokud neprokáží dostatečné úsilí při prosazování vládní politiky, pak může dostat pokutu. Veřejné postavení energetických společností se tak v průběhu trvání snížilo, což podněcuje rostoucí antagonismus mezi zákazníky a maloobchodníky, protože inteligentní měřiče a další politiky, jako je

zničení uhelných elektráren, způsobily, že ceny elektřiny se od počátku ztrojnásobily. 2000 Energetické společnosti nesou velkou část viny za selhání Westminsterké politiky.

Nechápejte špatně pointu. To není obrana energetických společností. Společnosti jako National Grid samozřejmě chtivě sledují příležitosti, které pro ně vytváří zelený dirigismus. Ale jen blázen by čekal, že ne. A jedna věc, o kterou není nouze, jsou blázni v SW1A. Energetické společnosti byly relativně upřímné, pokud se na to člověk dívá, zatímco ministři energetiky a životního prostředí, od Gummera, Yea a Huhneho až po ideologičtější zombie, jako je Miliband a Davey, slíbili, že klimatické cíle lze zasáhnout bez jakýchkoliv nevýhod. Ale zatímco cíle jsou ze zákona závazné, přínosy, které slibují, nikoli. Každopádně, přidělování je pro tebe dobré, víš?

I když Ed Miliband v roce 2009 připravoval své projevy, aby slíbil „nižší účty“, jeho vlastní kancelář, nyní již neexistující Department of Energy and Climate Change (DECC), vypracovala analýzu, která podle *Daily Mail* ukázala, že chytré měřiče by produkovat „roční úsporu pouhých 28 liber ročně z typického ročního vyúčtování za palivo do roku 2020, což znamená, že bude trvat přibližně 12 let, než se vrátí počáteční náklady na instalaci“. Ne tak, odpověděli představitelé DECC, „kdyby byli lidé aktivnější v používání měřičů, mohli by ve skutečnosti snížit své účty o zhruba 100 liber ročně“. V letech 2009 až 2020 však tuzemské ceny elektřiny reálně vzrostly o více než 30 %, od přelomu století již vzrostly o třetinu.

Fuel price indices in the domestic sector in real terms

Westminsterské klimatické ambice, ztělesněné Edem Milibandem, nám ani nedávají možnost utéct a stát na místě. Ještě méně umožňuje Milibandovo charakteristické dogma a neústupnost, aby debata a demokracie reprezentovaly naše názory.

Vždy byla vyžadována právní síla, aby byly chytré měřiče umístěny do domácností lidí, kteří je nechtěli a kteří si uvědomovali, že taková zařízení nejsou schopna sloužit jejich zájmům. A tento antagonismus si nutně vyžádal transformaci vztahu mezi spotřebiteli a energetickými společnostmi. Ta by od nynějška vyžadovala bezprecedentní zákonné pravomoci, včetně pozastavení požadavku na dodávku spolehlivé energie zákazníkům, kteří by platili stále více za stále se snižující úroveň služeb, zatímco zisky energetických společností byly upsány vládou. A to je nutné kvůli tomu, že ne vždy fouká vítr a dnešní generace politiků nedokáže reagovat na realitu a veřejný zájem o nic víc, než se větrná turbína může pohybovat bez větru.

Na poznámkách Chrise O'Shea proto není nic překvapivého.

Štítky: Klimatický Alarmismus Ed Milliband Náklady na energii Energetická krize Čistá nula Chytré spotřebiče Chytré měřiče